

**RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG**

Dienst van de rollen
Kazernevest 3
8000 Brugge

Tel 050/47.32.20
Fax 050/47.32.31
PR 679-2008364-76

8000 BRUGGE, 16/01/2013.

1030 Ger.W. *07*15/01/2013*12/1785/B

Meester BAELE JOHANNES

C 73

Werfstraat 91

8000 BRUGGE

Mevrouw,
Mijnheer,

Betreft : [REDACTED]
advocaat : BAELE JOHANNES
ref.adv. : 2012-0766

C 73

Kennisgeving van een beslissing op verzoekschrift in de zaak :

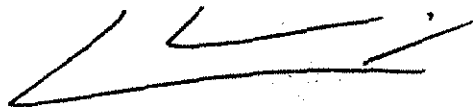
nr : 12/1785/B * [REDACTED]

t/ MIDDELKERKE GEMEENTE

aard : procedure i.v.m. akten van de burgerlijke stand
beslissing : zevende kamer * 15/01/2013

Overeenkomstig artikel 1030 van het Gerechtelijk Wetboek laat ik u hierbij een niet ondertekend afschrift van de beslissing op verzoekschrift geworden.

Hoogachtend,
De griffier van de rollen,

Luc Geldof

07 - 15 januari 2013 - B - UEV - M

De rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement BRUGGE, ZEVENDE KAMER, heeft de hiernavolgende beslissing verleend:

In de zaak 12/ 1785/B

Rep nr 13/ 592

Feitelijke en procedurele voorgaanden

Volgens de gegevens van het Vreemdelingenregister heeft [REDACTED] de Iraakse nationaliteit, werd hij geboren op [REDACTED] te Bagdad (Irak), heeft ook [REDACTED] de Iraakse nationaliteit en werd zij geboren op [REDACTED] te Bagdad (Irak).

Verzoekers houden voor met elkaar gehuwd te zijn te Bagdad op 20 augustus 2010, na een verloofsfeest dat plaatsvond op 1 mei 2010. Verzoeker heeft in december 2010 in België asiel aangevraagd. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen besliste op 2 mei 2011 aan verzoeker het statuut van de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen in navolging van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Na het bekomen van het verblijfsstatuut van verzoeker heeft verzoekster op 10 november 2011 een visum gezinshereniging aangevraagd op grond van hun huwelijkse band. Een visum gezinshereniging werd vervolgens ook verleend.

Nadat verzoekster in het vreemdelingenregister te Middelkerke ingeschreven werd als "geen verwante", werd door verzoekers bij de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Middelkerke een aanvraag ingediend tot erkenning van hun Iraaks huwelijk van 20 augustus 2010.

Bij brief d.d. 28 september 2012 deelde de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Middelkerke aan verzoeker mee dat de aanvaarding en inschrijving in het rijksregister van het huwelijk gesloten te Bagdad op 20 augustus 2010 door de Procureur des Konings te Brugge negatief geadviseerd werd, en dat, aangezien de huwelijksakte niet gelegaliseerd werd, geweigerd werd om rechtsgevolgen te verlenen aan dit huwelijk, zodat het huwelijk niet geregistreerd werd in de bevolkingsregisters.

Bij eenzijdig verzoekschrift neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 11 oktober 2012 door meester Johannes BAELDE, advocaat te Brugge, namens verzoekers, tekenden verzoekers beroep aan tegen voormelde weigeringsbeslissing, met toepassing van artikel 27 WIPR iuncto artikel 23 WIPR.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging en in het bijzonder:

- het eenzijdig verzoekschrift neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 11 oktober 2012 door meester Johannes BAELDE, advocaat te Brugge, namens

VRUGGESTELD VAN HET GERECHT
Afschrift van het verzoekschrift in uitvoering van
e.d. JOJO CAW

- verzoekers, en de hierbij gevoegde stukken, evenals het later neergelegde stuk nummer 9;
- het administratief dossier van het Openbaar Ministerie, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier;
  - de argumentatie van betrokkenen en hun raadsman, meester Johannes BAELDE, zoals opgenomen in voormeld verzoekschrift en in de besluiten neergelegd ter griffie op 17 december 2012 en zoals mondeling naar voren gebracht in raadkamer ter zitting van 18 december 2012;
  - het mondeling advies van de heer Manuel MANDERICK, substituut procureur des Konings, in raadkamer op 18 december 2012, waarop nog gerepliceerd werd door de raadsman van verzoekers.

De artikelen 2, 9 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

Beoordeling:

Juridisch kader

Conform artikel 31 WIPR kan de buitenlandse huwelijksakte in België slechts erkend worden nadat een onderzoek is gedaan van de voorwaarden bedoeld in artikel 27 §1 WIPR door de administratieve overheid.

Artikel 164 Grondwet stelt dat het opmaken van de akten van de burgerlijke stand en het houden van de registers bij uitsluiting behoort tot de bevoegdheid van de gemeentelijke overheid.

Artikel 4, lid 1 KB 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister bepaalt dat het houden van de registers behoort tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen. De Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, die ermee belast is, al wat het houden van de registers betreft nauwgezet in acht te doen nemen, is daarbij rechtstreeks verantwoordelijk voor het naleven van de desbetreffende reglementering. Hij is ook verantwoordelijk voor het doorsturen van informatie aan het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Artikel 27 §1 WIPR stipuleert dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 WIPR.

Conform artikel 47 WIPR worden de vormvereisten voor de voltrekking van het huwelijk beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het huwelijk voltrokken wordt, in casu Irak.

De grondvoorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk worden voor elke echtgenoot (conform de verwijzingsregel zoals opgenomen in artikel 46 WIPR) beheerst door het recht van de Staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft, in casu het Iraakse recht voor zowel verzoeker als verzoekster. De nationale wet van ieder van de echtgenoten dient aldus distributief te worden toegepast, uitgezonderd in geval van wetsontduiking en onder voorbehoud van de exceptie van de Belgische internationale openbare orde (artikelen 18 en 21 WIPR).

Artikel 18 WIPR voorziet in de mogelijkheid geen rekening te houden met feiten en handelingen die werden gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het Belgische recht (=wetsontduiking).

In artikel 21 WIPR wordt de exceptie van de internationale openbare orde weergegeven. De toepassing van het buitenlands recht dat normaal volgens de Belgische IPR-regeling zou moeten toegepast worden, moet conform artikel 21 WIPR geweigerd worden voor zover dit tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met onze eigen rechtsnoties. Bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid wordt inzonderheid rekening gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen. Wanneer een bepaling van buitenlands recht niet wordt toegepast wegens deze kennelijke onverenigbaarheid, wordt een andere relevante bepaling van dat recht of, indien nodig, van Belgisch recht toegepast (artikel 21 WIPR).

De Belgische internationale openbare orde vereist dat beide partners de intentie hebben om door hun toestemming tot het huwelijk een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Wetsontduiking kan erin bestaan dat het huwelijk enkel wordt gesloten met het doel de wetten op het verblijf van vreemdelingen te omzeilen. Inzonderheid is er overeenkomstig artikel 146 bis Burgerlijk Wetboek naar Belgisch recht geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde. Bijgevolg dient aangetoond te worden, om te kunnen spreken van een schijnhuwelijk, dat minstens één van de echtgenoten tot het huwelijk is toegetreden uitsluitend om een andere reden dan een gezinstichting.

Artikel 30 WIPR schrijft voor dat een buitenlandse authentieke akte moet gelegaliseerd worden om in België geheel of gedeeltelijk in origineel of bij afschrift te worden voorgelegd.

Concrete bevindingen

Volgens de verklaringen van verzoekers, en niet tegengesproken door de bevindingen van het Openbaar Ministerie, zijn verzoekers in 2005 een relatie begonnen, vond een verlovingsfeest plaats op 1 mei 2010 te Bagdad, huwden ze op 20 augustus 2010 te Bagdad, is verzoeker Irak ontvlucht en heeft hij op 24 maart 2010 asiel aangevraagd in België, waarna hem op 2 mei 2011 het statuut van de

subsidiare beschermingsstatus toegekend werd conform artikel 48/4 Vreemdelingenwet, heeft verzoekster vervolgens een visumaanvraag gezinshereniging (op grond van hun huwelijk) aangevraagd, waarna aan verzoekster een visum gezinshereniging verleend werd (stuk 3B van verzoekers) en verzoekers wonen nu samen in België.

In zijn advies d.d. 27 september 2012 vermeldt het O.M. dat geen gelegaliseerde huwelijksakte voorligt, waaruit blijkt dat verzoekers zouden gehuwd zijn op 20 augustus 2010 te Bagdad (Irak), zodat het O.M. adviseerde geen rechtsgevolgen te verlenen aan het huwelijk tussen verzoekers.

De rechtbank stelt vast dat aan de grond- en vormvoorwaarden voor het afsluiten van een huwelijk zoals voorgeschreven door het Iraakse recht in casu ogenschijnlijk voldaan lijkt. Dit staat ook niet ter discussie. Het toepasselijke Irakese recht, overeenkomstig artikel 47 §2 WIPR iuncto artikel 21 WIPR, is op deze grond niet geschonden.

Wel stelt zich een probleem bij de toepassing van artikel 30 WIPR, dat voorschrijft dat een buitenlandse authentieke akte moet gelegaliseerd worden om in België geheel of gedeeltelijk in origineel of bij afschrift te worden voorgelegd.

Uit de voorliggende stukken blijkt dat de legalisatie van de voorliggende huwelijksakte in casu niet kan gebeuren door één van de instanties zoals bedoeld in artikel 30 §2 WIPR. Kennelijk is er sprake van een overmachtssituatie, aangezien de legalisatie van een Iraakse huwelijksakte op datum van het huwelijk op 20 augustus 2010 tot op heden de facto onmogelijk blijkt gezien de oorlogssituatie in Irak (gestaafd door een attest d.d. 5 oktober 2012 van de FOD Buitenlandse Zaken, dienst legalisaties, stuk 5 van verzoekers), terwijl het huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken middels afgifte van een visum gezinshereniging aan verzoekster (stukken 6a, 6b, 8a en 3b van verzoekers) reeds erkend werd, en de huwelijksstatus van verzoekers ook bevestigd wordt door hun nationale identiteitskaarten zoals gevoegd onder stukken 7a en 7b van verzoekers.

In de geschetste omstandigheden wordt afdoende bewijs geleverd van de rechtsgeldigheid van het huwelijk d.d. 20 augustus 2010 gesloten in Bagdad, waaraan de nodige rechtsgevolgen dienen verleend te worden, zoals hierna bepaald.

De rechtbank kan weliswaar een derde persoon, vreemd aan deze procedure, niet bevelen of verplichten tot het stellen van bepaalde rechtshandelingen, in de mate dat de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand een eigen verantwoordelijkheid heeft en het Openbaar Ministerie, dat als adviserend orgaan in huidige procedure werd betrokken, het nodige toezicht kan uitoefenen overeenkomstig artikel 53 Burgerlijk Wetboek.

De samenlezing van de artikelen 40 en 164 van de Grondwet sluit uit dat de rechtbank beslissingen treft die toekomen aan de gemeentelijke overheid en/of aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

De beslissing van de rechtbank heeft in alle opzichten een relatief rechterlijk gewijsde, in de zin van en overeenkomstig artikel 23 en volgende Gerechtelijk Wetboek.

Deze beslissing van de rechtbank heeft in meerdere opzichten een beperkt gezag van gewijsde, in die zin dat:

- de beoordeling door de rechtbank gebeurt op basis van de aan haar ter beschikking gestelde informatie, gegevens en/of stukken;
- de door de rechtbank vastgestelde rechts(on)geldigheid van de buitenlandse huwelijksakte tussen verzoekers beoordeeld werd in functie van de beslissing van de overheid (en onderliggende motieven) die de geldigheid van de akte weigerde te erkennen;
- de beoordeling van de rechtbank, na het instellen van een verhaal door verzoekers, nadat deze gerechtelijke beslissing kracht van gewijsde heeft verworven (conform artikel 1031 juncto artikel 28 Gerechtelijk Wetboek), de overheid (Ambtenaar van de Burgerlijke Stand) bindt, met uitsluiting van andere overheden (die, in voorkomend geval een andere, zelfs tegenstrijdige beslissing, bij de beoordeling van dezelfde authentieke akte, niet uitsluit);
- de beslissing van de rechtbank de rechten van derden onverlet laat (zie artikel 27 §1 juncto 23 §3 WIPR samengelezen met artikel 1125 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1033-1034 Gerechtelijk Wetboek);
- het verzoek tot erkenning van een buitenlandse authentieke akte zich onderscheidt van het bestaan van deze akte (artikel 29 WIPR) en van de bewijskracht ervan (geregeld door artikel 28 WIPR).

De vermelding of overschrijving van een authentieke akte is de (loutere) toepassing van de erkenning van een buitenlandse akte (artikel 27 juncto artikel 31 §1 WIPR. Iedere vordering in de zin van een "bevel" is strijdig met artikel 164 van de Grondwet. Conform artikel 164 Grondwet behoren het opmaken van de akten van de burgerlijke stand en het houden van de registers bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de gemeentelijke overheid.

De "samenhangende" vorderingen van verzoekers kunnen derhalve geen ruimere draagwijdte kennen dan wat wettelijk wordt bepaald.

Het beroep van verzoekers is dan ook gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

Gerechtskosten

Bij gebrek aan een rechtstreeks aanwijsbare "tegenpartij" (in het kader van een procedure bij toepassing van artikel 23 e.v. WIPR), worden verzoekers in de gerechtskosten verwezen.

OP DEZE GRONDEN:

De Rechtbank,

Wijzende in eerste aanleg.

Verklaart het beroep van verzoekers ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

Stelt de rechtsgeldigheid vast van de huwelijksakte d.d. [REDACTED], opgesteld te Bagdad (Hof van Beroep – Burgerlijke Rechtbank te Bagdad / Al-Kareg) en geregistreerd onder het nummer [REDACTED], waarin bevestigd wordt dat op 20 augustus 2010 een huwelijk werd gesloten tussen M. [REDACTED] en M. [REDACTED], na weigering ervan door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Middelkerke op 28 september 2012.

Zegt voor recht dat de beslissing van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Middelkerke d.d. 28 september 2012 ongegrond is.

Laat de kosten van het geding ten laste van verzoekers, zodat ze niet moeten begroot worden.

Verwerpt het meer of anders gevorderde van verzoekers.

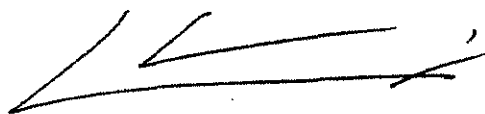
Aldus verleend in raadkamer in het gerechtsgebouw te Brugge op **vijftien januari tweeduizend dertien**.

Aanwezig:

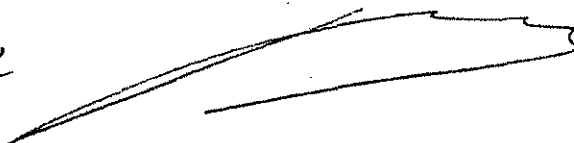
Veerle De Roeck, alleenrechtsprekend rechter;

Frank Demeester, substituut procureur des Konings;

Luc Geldof, griffier.

L. Geldof

V. De Roeck

